

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ
Deuotæ**

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

De duplici mortem metuendi genere, et naturali illius metu omnibus sensu
præditis communi. Colloq. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

ius terrestri pelagi fluctibus ac quassationibus respiraturus, in peccatorum nihilominus habitaculis commorabatur & eorum mensæ accumbebat. Altera verò mors ex diametro huic opposita, improbis & peccatoribus propria est, quam nihil aliud esse dicimus, quam finē & clausulam vitæ in omni genere scelerum traductæ, & aditum ad mortem sempiternam: de qua idem Propheta loquitur dicens, *Mors peccatorum pessima*. Hanc videlicet nos non aliter quam præsentissimum malum & capitalem pestem fugere decet, cum omninò aliud non sit, quam improbitas absque vlla respicientia summa atque exaggerata, & extrema veraq; vindicta numinis diuini irritat.

De duplici mortem metuendi genere, et naturali illius metu omnibus sensu præditis communi.

COLLOQVIVM X.

NVNC quemadmodum duo corporeæ mortis genera constituimus, ita duplicem quo-

C 5 que

que illius timorem faciamus necessum est; alter ergo naturalis est, à parte illa animæ inferiore ortum habens, quam nos recepto vocabulo sensualitatem appellamus. Hic omnibus planè insitus est, quæ vita ac sensu prædita sunt; communis non modo bestijs, sed etiam hominibus qua bonis, qua improbis. Unde admodum fieri non potest, vlla vt vis tanta reperiatur, quæ eum ab illis diuellere queat ac separare, cum sedem suam & fundamentum in ipsa natura habeat, quæ esse suum incredibili prorsus amore prosequens, horret & auersatur omnia, quæ ipsam destruere & arctissimam illam corporis cum anima connexionem ac copulam dissuere posse suspicatur. Atque hic reuera pons ille asinorum est veterum scilicet doctorum, qui pillulis & pharmacis admirandis planè secundum præcepta Philosophorum compositis stolidissimè mentiebantur, posse se illud effectum dare, omnia vt istius metus semina ac elementa animæ euellerent & extinguerent.

rent: non considerantes naturam ipsam ante omni sensu priuandam, sibi fore ac spoliandam. Porro si quispiam mortalium ab eo eximendus esset, nunquid sanctis, nunquid iustis potius id dari oporteret? non modo propter animi illam à mūdo alienationem quo præclare vident pelagus eum quoddam esse miseriarum ac molestiarum; verum etiam ob firmissimam spem qua nituntur æternorum bonorum perfruendorum, statim atq; ex loco hoc tenebroso euolarint? Ipsi verò nunquid non timent? nunquid metu hoc quem naturæ comitem inseparabilem esse sciunt, non perfunduntur? opinor certe: quippè quorum vnicum hoc votum est, ubi fortè quaestio de coeli ingressu incidere, repente in viam se dare, versus illud iter habere, nec tamen postulam scindere, nec per ingraticam molestamque adeo mortis exautoratione statione cedere, & vasa sua collectū ire: quæ admodū id D. Paul^o præclare animaduertit, cū ait, velle nos supvestiri nō tamē exui, hoc est, intra-

re in possessionem immortalitatis, sine corporis commixtione, & coelum ascendere non ante in sepulchrum descendendo. At felices illi tamē, qui cum armis optimis instructi, contra carnem, & quicquid ab ea sensualium titillationum promanat, tempus suum aduenisse intelligunt & hāc diuini numinis esse voluntatem agnoscunt, vt à militia sua discedant, præstant obedientiā Imperatori suo, & imperterriti irruentē in se mortem excipiunt, licet tantum secum agmen tormentorum trahat, quantum omnino perferri possit, ad honorem Dei, sui salutem, & proximi incolumitatem. Planè ob hanc rem Iesus Christus, postquam ea verba protulisset, quibus declarabat, se reuera hominem istiusmodi esse, vestitum scilicet ea parte que timet, & stimulum mortis experitur. *Pater si possibile est transeat à me calix iste;* confestim subiecit decretum partis rationalis, magistræ & dominæ sensuum, quæ altiora longè sectatur, quam vt corporis tantum bono adhærescat. *Tamen nō mea voluntas.*

*Mat. 26.
39.*

ANIMAE DEVOTAE. 61

lunt as fiat sed tua: id est, gratum mihi equidē foret instinctui naturæ corporeæ obsequendo, vitam retinere, nec mortem subire: tamen quia pro tuo honore perferenda est, quia tibi id faciendum videtur, quia pro salute humani generis mori me vis, sequar lubens, & ad crucem vsq; procurrā.

Naturalem hunc timorem vt vitæ custodiam accepimus; additis diuersis exemplis industria bestiarum in periculis vitæ subterfugiendis.

COLLOQVIVM XI.

PORRO cum vitam vt donum THEOL.
cæleste, & præclarum admodū munus, acceperimus, dignaq; omninò sit quam studiosè & vigilanter custodiamus, quia lex diuina id præcipit, aut saltem permittit: videndum nūc etiam est, quomodo suprema illa bonitas mortis quoq; timorem ingenerarit, vt ab eo omnia quæ vitæ ac sensus non expertia sunt, discant atq; intelligāt, quomodo cū ijs configere omniaq; ea subterfugere & pro viribus suis propellere debeant, quæ damnū sibi aliquod possunt.

C 7 infer-